

Умар розияллоҳу анҳунинг хавфлари | Тазкия дарслари (243-дарс)

ТАЗКИЯ
243-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 20.08.2023 1493

Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу Аллоҳ таолонинг азобидан юқори даражада хавф қилиб турадиган инсон эдилар. У киши ўзларининг фазллари ва қилган амалларига ҳеч қачон суяниб қолмас эдилар. Доимо Аллоҳ таолонинг раҳм қилишини тилаб турар эдилар.

لَا قُوهَ لَنَا إِلَّا بِاللَّهِ
إِن نَّصُرْهُ نَفَعْنَا
وَأَن نَّكُفِّرْهُ كُفِّرْنَا
وَأَن نَّجْعَلْهُ لَنَا
وَأَن نَّجْعَلْهُ لَنَا
وَأَن نَّجْعَلْهُ لَنَا

سُؤْنُ لَآءِ اَهُيَا دَانُ مِ يَدَانِ وَاوَلَو
الْجَرَّ اِلَّا رَانُ لَانُ وَاوَلْخِ اَدْمُ كُنَّا
وَهُ اِنَّا نُوَكَّا نَا تَوْجَرَّلِ ، اِدِحَاو

Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Агар бир ниҳо қилувчи осмондан ниҳо қилиб:

«Эй одамлар! Албатта, бир кишидан бошқа барчангиз жаннатга кирувчиларсиз!» деса, мен ўша одам эмасмиканман, деб қўрқаман.

Агар бир ниҳо қилувчи ниҳо қилиб:

«Эй одамлар! Албатта, бир кишидан бошқа барчангиз дўзахга кирувчиларсиз!» деса, мен ўша одам бўлсам, деб умид қиламан».

هَلْ لَآءِ يَضَرَّ رَمْعِ نَبَا نَع
اَبَا يِقَلَّ رَمْعِ نَا : اَمُّ هَنَع
هُ لَاقَفِ رِعْ شَا لَآءِ سُوْم
نَا كُرْسَيَا ، يَسُوْم اَبَا اَي
لُوسَرَّ عَم نَا كَ يَدُّ لَآءِ مَع
تُجَرَّخَ كُنَّاو ، كَلَّ صُلْخِ هَلْ لَآءِ

هَرِيخَ أَفَافِكْ كَلَمَعُ نَم
أَفَافِكْ هَرِيخَبِ هَرَشَوِ هَرَشَبِ
أَيَ أَلِ لَاقِ؟ كَيْلَعِ أَلِ وَكَلِ أَلِ
دَقَلِ هَلِ لَأَوِ، نَيِ نَمُؤْمَلِ أَرِي مَأْ
ءَافَجَلِ أُنَأَوِ هَرَصَبَلِ أْتَمِ دَقِ
مُهُتَمَلَعَفِ، شَافَلِ مَهِي فِ
مِهِبُ تَوَزَعَوِ، هُنُّسَلِ أَوِ نَأْرُقَلِ
يُنَأَوِ، هَلِ لِ أَلِ يَبَسِ ي فِ
لَاقِ، هَلِ ضَفِ كَلِ ذِبِ وَجَرَأَلِ
تُجَرِخِ يُّنَأُ تِدِدَوِ نَكَلِ رُمِعِ
هَرَشَوِ، هَرَشَبِ هَرِيخِ يَلَمَعُ نَم
أَلِ وَيَلَعِ أَلِ، أَفَافِكْ هَرِيخَبِ
عَمِ يَلَمَعِ يَلِ صُلُخِ وَ، يَلِ

هُأَوْرُ صَلِّحْ مَلِكًا هَلَلًا لُّوَسَّرَ رَكَاسَعٌ نُّبَا

Ибн Умар розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Умар розияллоху анху Абу Мусо Ашъарий розияллоху анху билан учрашиб қолди ва:

«Эй Абу Мусо! Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам билан бўлган амалларинг холис қолиб, бошқа амалларингдан учма-уч чиқсанг. Яхшиси ёмони билан, ёмони яхшиси билан учма-уч бўлса-ю, сенинг фойданга ҳам, зарарингга ҳам бўлмаса. (Шу) сени хурсанд қиладими?» деди.

Абу Мусо:

«Йўқ! Эй мўминларнинг амири, Аллоҳга қасамки, Мен Басрага келганимда ботил кенг тарқалган экан. Мен уларга Қуръонни ва Суннатни ўргатдим. Улар ила Аллоҳнинг йўлида ғазот қилдим. Мен ўшалар ила У Зотнинг фазлини умид қиламан», деди.

Умар розияллоху анху:

«Лекин мен ўз амалимдан яхшиси ёмони билан, ёмони яхшиси билан учма-уч бўлиб, менинг фойдамга ҳам, зараримга ҳам бўлмасдан учма-уч чиқишини ва Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам билан бўлган амалимнинг ўзимга холис бўлишини хуш кўраман», деди».

Ибн Асокир ривоят қилган.

Ҳофиз Абу Бакр Абу Дунё ривоят қиладиларки, бир куни кечаси ҳазрати Умари Одил ўз одатларига кўра Мадинаи Мунаввара кўчаларини айланиб юрган эканлар. Муслмонлардан бирларининг ҳовлиси ёнидан ўтиб кетаётиб, ҳовли эгасининг намоз ўқиётганини эшитибдилар. Тўхтаб, қироатга қулоқ солибдилар. Уй эгаси «Ват-Тур»ни ўқиб,

دَافِعٍ مِّنْ لَهُ، مَا لَوْ قَعُ رَبِّكَ عَذَابَ إِنَّ

«Албатта, Роббингнинг азоби рўй беражак. Уни қайтарувчи йўқдир»
га етганда, ҳазрати Умар: «Каъбанинг Робби ила қасамки, бу ҳақ
қасамдир», дебдилар ва эшакларидан тушиб, деворга суюниб қолибдилар.
Бир муддат шу ҳолатда туриб, сўнг уйларига қайтибдилар.

Шундан кейин у киши бир ой касал бўлиб ётган эканлар. Йўқлаб келганлар
у кишининг нима билан оғриётганларини билмас эканлар. Қуръон пок ва
таъсирчан қалбларга ана шундай таъсир кўрсатган.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди